

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2022/1206

z dnia 12 lipca 2022 r.

w sprawie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 lit. a) i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych (zwana dalej „Konwencją”) została zawarta pod auspicjami Haskiej Konferencji Prawa Prywatnego Międzynarodowego w dniu 2 lipca 2019 r.
- (2) Konwencja ma na celu wspieranie dostępu do wymiaru sprawiedliwości na świecie dzięki zacieśnionej międzynarodowej współpracy sądowej. Konwencja ma na celu w szczególności zmniejszenie ryzyka i kosztów związanych z transgranicznymi postępowaniami sądowymi i rozstrzyganiem sporów, a przez to ułatwienie handlu międzynarodowego, inwestycji i mobilności.
- (3) Unia aktywnie uczestniczyła w negocjacjach prowadzących do przyjęcia Konwencji i zgadza się z jej celami.
- (4) Obecnie obywatele Unii i przedsiębiorstwa, ubiegając się o uznanie i wykonanie w państwie niebędącym członkiem Unii orzeczeń wydanych w Unii, mają do czynienia z otoczeniem prawnym, które jest niejednolite ze względu na brak kompleksowych międzynarodowych ram w odniesieniu do uznawania i wykonywania zagranicznych orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych. Wzrost międzynarodowych przepływów handlowych i inwestycji zwiększa ryzyko prawne dla obywateli Unii i unijnych przedsiębiorstw.
- (5) Sytuacji tej powinno się zaradzić dzięki przewidywalnemu systemowi transgranicznego uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych. Cele te można osiągnąć wyłącznie przez przystąpienie do systemu wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń między państwami, takiego jak system przyjęty w Konwencji. Jednocześnie Konwencja umożliwiłaby uznawanie i wykonywanie w Unii orzeczeń wydanych w państwach trzecich tylko wtedy, gdy przestrzegane są podstawowe zasady prawa Unii.
- (6) Zgodnie z art. 26 Konwencji regionalne organizacje integracji gospodarczej, którym przysługują kompetencje w niektórych lub wszystkich sprawach regulowanych Konwencją, takie jak Unia, mogą podpisać, przyjąć lub zatwierdzić Konwencję lub do niej przystąpić.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 23 czerwca 2022 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (7) Zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Unia ma wyłączną kompetencję do zawierania umów międzynarodowych w zakresie, w jakim ich zawarcie może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres. Konwencja ma wpływ na prawo Unii, w szczególności na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012⁽²⁾. Unii przysługuje zatem wyłączna kompetencja we wszystkich sprawach regulowanych Konwencją.
- (8) Zgodnie z art. 24 ust. 3 i art. 28 Konwencji przystąpienie do Konwencji może nastąpić przed jej wejściem w życie.
- (9) Unia powinna zatem przystąpić do Konwencji.
- (10) W chwili przystąpienia do Konwencji Unia powinna oświadczyć, zgodnie z art. 27 Konwencji, że posiada kompetencje we wszystkich sprawach nią regulowanych. W związku z tym państwa członkowskie byłyby związane Konwencją w wyniku przystąpienia do niej Unii.
- (11) W sprawach dotyczących najmu lub dzierżawy nieruchomości do celów innych niż mieszkalne, w rozporządzeniu (UE) nr 1215/2012 przyznano właściwość wyłączną sądom państwa członkowskiego, w którym położona jest dana nieruchomość. W Konwencji nie zawarto takich zasad dotyczących właściwości wyłącznej w odniesieniu do najmu lub dzierżawy nieruchomości do celów innych niż mieszkalne. W chwili przystąpienia do Konwencji Unia powinna zgodnie z art. 18 Konwencji złożyć oświadczenie, że nie będzie stosować Konwencji do najmu i dzierżawy nieruchomości położonych w Unii do celów innych niż mieszkalne.
- (12) Irlandia jest związana rozporządzeniem (UE) nr 1215/2012, uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszej decyzji.
- (13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się przystąpienie Unii Europejskiej do Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych⁽³⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady wyznacza osobę lub osoby uprawnione do złożenia, w imieniu Unii, dokumentu przystąpienia, o którym mowa w art. 24 ust. 4 Konwencji (zwanego dalej „dokumentem przystąpienia”).

Artykuł 3

Przy składaniu dokumentu przystąpienia, Unia składa następujące oświadczenie na podstawie art. 27 ust. 1 Konwencji:

„Unia Europejska oświadcza, zgodnie z art. 27 ust. 1 Konwencji, że posiada kompetencje we wszystkich sprawach nią regulowanych. Państwa członkowskie Unii nie będą podpisywać, ratyfikować, przyjmować ani zatwierdzać Konwencji, lecz będą nią związane z racji przystąpienia do niej Unii Europejskiej.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 351 z 20.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Zob. s. 4 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Na potrzeby niniejszego oświadczenia termin »Unia Europejska« nie obejmuje Królestwa Danii, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”.

Artykuł 4

Przy składaniu dokumentu przystąpienia Unia składa następujące oświadczenie na podstawie art. 18 Konwencji dotyczące najmu i dzierżawy nieruchomości do celów innych niż mieszkalne:

„Unia Europejska oświadcza zgodnie z art. 18 Konwencji, że nie będzie stosowała Konwencji do najmu i dzierżawy nieruchomości położonych w Unii Europejskiej do celów innych niż mieszkalne”.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia ⁽⁴⁾.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
Z. STANJURA

⁽⁴⁾ Data wejścia w życie Konwencji zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.